

EXPUNERE DE MOTIVE

Amploarea fără precedent a producției, consumului și traficului ilicit de droguri tinde să erodeze bazele sistemului social și să afecteze instituțiile fundamentale ale statului de drept.

Ca urmare, în concordanță cu convențiile internaționale adoptate sub egida ONU în acest domeniu, a fost elaborată *Legea nr.143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*, prin care s-a stabilit regimul sancționator pentru infracțiunile de trafic și consum de droguri, dar și dispoziții referitoare la tratamentul aplicat consumatorilor.

În condițiile actuale, în care numărul infracțiunilor la regimul drogurilor a crescut de aproape trei ori în primul semestru al anului 2004 față de nivelul anului 2000, iar numărul consumatorilor rezultat din sondaje a ajuns la cifre alarmante, se impune perfecționarea cadrului legislativ creat prin *Legea nr.143/2000*, lucru prevăzut și în *Strategia națională antidrog*, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.154/2003.

De asemenea, sunt necesare măsuri legislative în concordanță principiul potrivit căruia se acordă prioritate prevenirii folosirii greșite a drogurilor, reducerii cererii și consecințelor nefaste ale consumului de droguri, precum și cu unele dintre obiectivele *Strategiei europene antidrog 2005-2012*, elaborată la Dublin în luna mai a acestui an, și anume:

- reducerea ofertei, consumului de droguri și efectelor negative asupra sănătății populației, mai ales a tinerilor;
- creșterea numărului dependenților tratați cu succes.

Acestea au determinat propunerea de modificare a titlului Legii nr.143/2000 și reconsiderarea poziției față de consumatorii de droguri, care, așa cum se conturează din ce în ce mai clar în opinia organismelor internaționale, sunt în primul rând victime și nu infractori și trebuie tratați ca atare, prin asigurarea cu prevalență a unei asistențe medicale, psihologice și sociale și numai în cazul refuzului de a fi inclus într-un program terapeutic să se recurgă la aplicarea sancțiunilor de natură penală.

Totodată, pentru transpunerea Deciziilor Consiliului Uniunii Europene 1999/615/JAI din 13 septembrie 1999, 2002/188/JAI din 28 februarie 2002 și 2003/847/JAI din 27 noiembrie 2003, referitoare la măsuri de control și sancționarea penală a utilizării noilor droguri de sinteză PMMA, 4-TMA, respectiv 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2, acestea au fost adăugate listei de substanțe din Tabelul I al Legii nr.143/2000, corespunzător gradului de risc pe care îl prezintă.

În acest sens, prin prezentul proiect de act normativ se propune în principal modificarea definiției unor termeni utilizați în legislația internă și completarea acestora, respectiv înlocuirea termenului „toxicoman” cu cel de „consumator” și „consumator dependent”, introducerea termenilor „circuit terapeutic”, „program terapeutic” și „evaluare”; nuanțarea sancțiunii aplicate consumatorului în funcție de categoria de risc din care face parte drogul; introducerea unor atribuții specifice Agenției Naționale Antidrog, instituție înființată ulterior adoptării Legii nr.143/2000; înlocuirea denumirii măsurilor ce pot fi dispuse împotriva consumatorilor cu programele care le conțin; introducerea unor dispoziții procedurale adaptate noului Cod penal, actualizarea denumirii unor ministere; precum și prevederi referitoare la intrarea în vigoare a legii, republicarea acesteia și elaborarea regulamentului de aplicare în conformitate cu aceste noi dispoziții.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

PRIM MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

